

§ 3 tilsigter at fastslå, at regeringen ikke selv skal have adgang til, uden om formanden, at indkalde nævnet. Endelig bør det omtales, at da den gældende lovs § 5 er gået ud af brug, er forslaget til ny § 5 omarbejdet, således at man alene bevarer 6 medlemmers ret til at kræve beretning afgivet til folketinget om visse sager, for hvilke tavshedspligt ikke gælder.“

Under sagens behandling i folketinget enedes man om helt at lade den hidtidige lovs § 5 udgå, så at der ikke mere bliver tale om afgivelse af beretning om en sag til folketinget. Som begrundelse herfor anføres i betænkningen fra det udvalg, der behandlede lovforslaget, at dels har bestemmelsen om afgivelse af sådanne beretninger „overhovedet ikke været benyttet i de forløbne 30 år, dels har ethvert medlem af nævnet mulighed for ved en forespørgsel eller ved et spørgsmål til udenrigsministerens besvarelse i folketinget at bringe ethvert af de omhandlede spørgsmål frem for tinget og for offentligheden“.

I udvalget enedes man også om enkelte andre ændringer, af hvilke den væsentligste gik ud på, at nævnet skal kunne kræves sammenkaldt af 3 medlemmer i stedet for som efter den hidtidige lov af 6 medlemmer.

Fra kommunistisk side stilledes til 2. behandling udenfor betænkningen et ændringsforslag, hvorefter nævnet skulle have 25 medlemmer i stedet for de foreslåede 17. Dette ændringsforslag blev forkastet, mens de af udvalget tiltrådte ændringsforslag, der alle var stillet af udenrigsministeren, vedtoges.

Ved lovforslagets 2. behandling omtalte *Alsing Andersen* som udvalgets ordfører et par spørgsmål, man havde beskæftiget sig med i udvalget, uden at forhandlingerne herom var resulteret i ændringsforslag — spørgsmål som også var berørt ved 1. behandling. Der var for det første spørgsmålet om, „hvorvidt der kunne og burde gives særlige regler for sådanne situationer, hvor regeringen af en eller anden grund ikke har fysisk mulighed for at rådføre sig med nævnet, før en beslutning skal træffes. Udvalget har afstået fra at stille forslag på dette område, thi dels kunne man ikke regne med at være i stand til at forudse alle situationer og give udtømmende regler, og i så fald var spørgsmålet alligevel ikke løst på tilfredsstillende måde; der ville stadig være plads for diskussioner og fortolkninger, og dels ville man ikke gennem sådanne regler give noget holdepunkt for en svækkelse af nævnets stilling. På linie med udtalelser, der blev fremsat ved første behandling, er udvalget imidlertid enigt om, at regeringen under fuldt parlamentarisk ansvar ikke kan være afskåret fra at træffe nødvendige beslutninger, når der foreligger en afgørende faktisk hindring for en rettidig drøftelse af sagen i nævnet.

Det andet spørgsmål var spørgsmålet om *tavshedspligten*, som det ærede medlem hr. Viggo Stærcke omtalte ved første behand-